

TARI ISTVÁN
VERSEI

FÜTYKÖSÖM BÜTYKÖS

Fütykösöm bütykös,
a mező tücskös,
nem bánom.

Furulyám sovány,
trillája hitvány,
belátom.

Szólnak a tücskök,
nyögnek a bütykök,
kivárom.

Furulyám mulya,
apad a dala,
sajnálom.

SZOMORÚ VERS

Öregapám kamrájában,
légyzúgásos félhomályban,
érdes zsákokhoz lapulva,
morcos krumplira szuszogva,
ott, ahol az egér cincog,
szeme fényes, mint a cirok,
ott, ahol a pók hálót fon,
titokban én hallgatódzom.

Csöndben lesem az öreget,
szekrényéből szúliszt pereg,
almáriumma megrepedt,
szalmazsákja frissen zizeg.

Nagy lármával ijeszteném,
kacagnék a rezzenésén.

Nem rémisztem, szívem dobog,
oly furcsa hangokat hallok:
mint ahogy egy állat vinnyog,
öregapám is úgy zokog.

Megsimogatnám az arcát,
birizgálnám a lajbiját.

SZÉL VISZI

Tangót jár
a bankó,
dühös rá
a Jankó.

Fakó a
zakója,
vörös a
lakója.

Szél viszi
a bankót,
jobban mint
a mankó.

Gurul a
ballangó,
szebben, mint
a Jankó.

X-LÁBÚ DAL

TolaXanak
a töXarak,
soXor néznék
tyúXemedet.

ZoXavadra
keXet nyakalsz,
lőX egyet a
tyúXemedén.

Szép éXered
a tyúXemed,
nem emléXik
rá a buXád.

A piXis se
emléXik rá,
fölbúX benne,
ha töreXel.

TöröXegfűs
éneXóval
viXeljed ki
éXeredet!

BoXkesztyűvel
boXolj bele,
zoXavadnak
zsáXájába!

ŐSZ

Kiszőkülnek a füvek,
üstökükben
levelek.

Füstölögnek a vizek,
fűszeres a
szél szaga.

Reggelre deres a gaz,
karmolása
is igaz.

Lecsúszik a korona
az ágakról
a porba.

Lecsordulna a takony
kevély pulykánk
orráról.

Elillanna a tárkony,
visszatartja
illata.

Alszik a mák mákonya,
részeg álma
zörög ma.

Buzogányát sajnálja
eldobni a
mácsonya.

Rozsdásodik a sodrony,
rálehel az
ősz folyton.